

мнение в Европа и според организацията циганите не са малцинство, а „проклятие за румънската нация“. Ромите сформират полувоенни групи за самоотбрана в отговор на липсата на защита от страна на правителството.

След 1990 г. в поне 50 румънски села е имало случаи на етнически конфликти, при които подпалват цигански къщи. Над 300 ромски къщи са опожарени и десет души са убити. Досега няма наказани за палежите и убийствата. През януари 1995 г. са подпалени къщи в Бакау и Ботошани. През същата година има полицейски акции срещу цигани в Акош Бонтида, Секторул Агрикол Илфов и Тъндарей. В предградието на Букурещ Куртя на Арджеш през юни 1996 г. са опожарени 21 цигански къщи. Повечето от останалите без дом сега бедстват и живеят като „нелегални жители“ в други градове. През 1997 г. трима души са арестувани и съдени във връзка със събитията от 1993 г. в Хъдарени, при които загиват трима роми. Втора вълна румънски цигани емигрират и се заселват в Полша и в някои западноевропейски страни, където обикновено в началото са добре приети, но след това ги изпращат обратно по родните им места.

Днес в някои части на Румъния циганите продължават да живеят в страх, но на други места те са се утвърдили като общности и дори имат свои асоциации и издания. Библията се превежда на ромски и по законен път преводите се издават и разпространяват, а ромският език се преподава в няколко училища. Направени бяха постъпки да бъде заменен пейоративният термин *țigan* с думата *rom*, но през 1995 г. правителството отново прие официално названието *țigan*, заради объркването от близостта с думата *roman* (румънец). През 1997 г. действащи организации в Румъния са Етническата ромска федерация, Асоциацията на ромите, **Фондация „Авен Аменца“** и Романи КРИСС. Има и национална организация, обединяваща циганските асоциации в страната. В румънския парламент има депутат с цигански произход.